

или часть отъ своеобразныхъ си испращали съ' другдѣ. Часто съ' притискали и други малочисленни народы, и отнѣмали имъ съ' земѣ. Тако съ' чинили стари Еллини, Римляни и проч. Тако исто чинѣтъ днесъ Англичяни и Французи.

По достовѣрное доказателство на стары арапскы и арменскы историцы явно съ' вижда, че българскій народъ еще у Азиѣ обитаѣщъ былъ е' твърдѣ многочисленъ, и за то е' учрѣдилъ послѣ простряное и могущественное царство около Волгѣ, столнинѣ кому е' было Българъ градъ, и ималъ е' подъ своѣъ власть покорни и поддани многи други народи и царства. То старо-българско царство еще въ незнайна врѣмена е' разпространило своя прѣселенія в' Европѣ, а особито въ днешнѣ турскѣ Европѣ, когда не е' еще имало тамо други народи, ни то еще съ' съществували грѣцкая прѣселенія въ крайбрѣжіе бѣлаго моря, и нѣ днешный Цариградъ (Византіонъ, по старо Виза), и въ отерящный азійскій брѣгъ *Χερσωνήσις* (днесъ Юскюдаръ). Той българскій народъ прѣселившъ ся въ тая мѣста хотя и едноплемянъ управлявалъ ся е' обаче отъ разны богаты, князове, и цари, (*βασιλεῖς*) по духу тогдашному вѣку; и много пѣти съ' имали и междуособни боюве, какъ то и други вси народи.

Даже до время Филипа Македонскога толико много подробности нѣмамы о тому народу. Нѣ въ него время ся види отъ грѣцкы историцы, и списатели, и то мимоходно, че и съ Филипа ся съ' были Българи, и съ сына му Александра, кой гы за спомощницы наклонилъ. Въ Александрово врѣмя вѣкы званично почва имя Славяни. Паданіе македонскога царства дало е' свободно напрѣдванье на римское послѣ основано силно царство, и съ Римляны съ' имали Славяни побѣдоносны битки, нѣ найпослѣ Римляни съ' завладали и Славяни и Гърцы. Християнство е' раздвойло римлянское силно царство на двѣ. Усно-